

der om bistand, om, hvad den har foretaget sig som følge af anmodningen om inddrivelse.

Artikel 12

1. Såfremt fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anfægtes under inddrivelsesforretningen, indbringes sagen af den pågældende person for den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, i overensstemmelse med de i sidstnævnte medlemsstat gældende retsregler. Den myndighed, der anmoder om bistand, giver den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom. Endvidere kan den pågældende give den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom.

2. Så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet. Såfremt den finder det nødvendigt og med forbehold af artikel 13, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen i det omfang, love eller andre retsforskrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det for lignende fordringer.

3. Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, indbringes sagen for den kompetente instans i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og andre retsforskrifter.

4. Når den kompetente instans, for hvilken sagen er indbragt i henhold til stk. 1, er en domstol eller en forvaltningsdomstol, bestræbes dennes afgørelse, hvis den giver den myndighed, der anmoder om bistand, medhold, og hvis den gør det muligt, at fordringen inddrives i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befin-

der sig, som »det dokument, der hjemler ret til eksekution«, i den i artikel 6, 7 og 8 anvendte betydning, og inddrivelsen af fordringen gennemføres på grundlag af denne afgørelse.

Artikel 13

På begrundet begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, træffer den myndighed, der anmodes om bistand, retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af en fordring i det omfang, gældende love og andre retsforskrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det.

Med henblik på iværksættelsen af første stykke anvendes artikel 6, artikel 7, stk. 1, 3 og 5, artikel 8, 11, 12 og 14 med de nødvendige ændringer.

Artikel 14

Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

a) at yde den i artikel 6-13 omhandlede bistand, såfremt inddrivelsen af fordringen på grund af skyldnerens situation vil kunne fremkalde alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;

b) at inddrive fordringen, når den myndighed, der anmoder om bistand, ikke har udnyttet alle muligheder for fuldbyrdelse af den pågældende fordring på den medlemsstats område, på hvilken den befinder sig.

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grundene til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes. Kommissionen underrettes ligeledes om det begrundede afslag.

Artikel 15

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

2. De inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den myndighed, som anmo-